

Hans Erik Nilsson:

När jag startade min bana på 60-talet så var det en stor tillgång att kunna gå till en professor och få lite stöd, hjälp med fack-kunskap samt lite forskningsinsatser – som heller inte kostade något på den tiden och det också fanns en välvillig inställning att med glädje och engagemang hjälpa till. På så sätt lärde jag också känna salig Torkel Wallmark, Chalmers, en för oss uppfinnare viktig person.

Detta ledde fram till inte bara konkret hjälp utan jag fick också delta i undervisningen när det gällde uppfinneri o dyl och berätta hur det går till i praktiken för studenterna och inte bara på Chalmers i Göteborg där Torkel härskade utan även på andra högskolor i landet. Det lärde jag mig också mycket på. Man lär ju så länge man har elever, heter det ju!

Redan på 70-talet började skuggor falla över högskolorna och fram på 80-talet möttes man från professorernas sida av uttryck som "det var en intressant fråga som jag gärna besvarar, men då får Du kontakta mig på mitt privata företag i kväll så skall vi hjälpa till. Här får Du mitt visitkort!"

Sedan på 90-talet gick kräftgången ännu längre. Nu fick professorerna endast ca $\frac{1}{3}$ täckt från staten av den budget dom hade för att driva sin institution, så nu var dom tvungna att skriva ansökningar för hela slanten för att få in de $\frac{2}{3}$ -arna . Det betydde att nästan all tid gick till att skriva ansökningar, och så klart ingen tid alls för att supporta uppfinnare med deras spörsmål.

Nu tar politikerns nästa kliv bort från verkligheten, nu blir det en förordning att professorerna måste ta betalt och metoderna för detta skall nu utredas, se nedan. Det är en dolkstöt för samarbetet det man nu gör, även om kontakterna numera, redan nu, närmar sig nästan noll.

Detta utesluter helt uppfinnare och mindre företag med begränsade ekonomiska resurser att få någon som helst hjälp. Detta visar på den totala okunskap som härskar i de byråkratiska korridorerna och som nu går så långt att man tapper hakan.

När man som land f n ligger på plats 19 från att för några år sedan legat i topp, borde det väl ha varit andra åtgärder som skulle prioriteras, som t ex att återgå till det tidigare systemet där statens utrustning och personal som vi skattebetalare ändå dyrt får betala skulle kunna utnyttjas till 100 % för landets bästa.

Då skulle många nya uppfinningar och innovationer se dagens ljus och vi skulle kunna börjat vandrigen uppåt på länderlistan – istället för åt andra hållet.

När man läser om detta, förstår man att en förändring under vår livstid inte kommer att kunna realiseras, hur mycket energi vi än investerar i att vilja hjälpa till! Inte i detta landet i vart fall. Vi har ju alla några år och många erfarenheter bakom oss.

Med andra ord går det f.n. baklänges!

Hans Erik Nilsson
Innovatör, Entreprenör och grundare av Swedish Innovators